ANUL VIII.—No. 2247 EDIŢIA A TREIA JOUI 6 IULIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEI
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN IN ŢARĂ 30 LEI; IN STREINĂTATE 50 LEI
ŞASE LUNI .. 15 » » » 25 »
TREI LUNI .. 8 » » » 13 »

Un numer în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereştĭ Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

SACRIFICAREA D-LUI BASTAKI

Justiţia populară

Cît am stat în Galaţi, precum şi în cele cîte-va ceasuri petrecute în Brăila, cu cîţi oamenĭ am vorbit, — şi cu mulţi am vorbit,—n'am găsit pe unul care să aibă vre-o umbră de îndoială asupra pungăşiilor comise pe la diferitele administraţii de acolo.

Şi în afară de pungăşiile mari şi cunoscute, fie-care maĭ ştie cîte una mai măruntă, tot felul de estorcări de bani începînd de la piesa de cinci şi pînă la cît vrea D zeŭ şi escrocatul. Multe din aceste acuzări trebue să fie nefundate, dar multe sînt şi fundate. E greŭ să vezĭ unde încetează adevărul şi unde începe fantezia.

Ceea ce reesă însă clar din toate astea e că lumea îşi face o idee foarte proastă de oamenii de la cîrmă, îi consideră ca pe o bandă de tîlhari, cari pradă şi estorchează sume cu ajutorul poziţiei lor oficiale şi cu ajutorul tuturor puterilor pe care statul şi comuna le pune la dispoziţie.

In capitală, din pricina populaţiei numeroase, din pricina violenţei cu care se dă lupta pentru existenţă, din pricina diversiunei care se face în spiritul nostru prin tot felul de preocupări teoretice, politice, filosofice, artistice şi altele, procesul de descompunere în care a intrat burghezia, jaful neruşinat la care sînt supuse averile particulare şi averile publice, nu ne apar clare, bine hotărîte. Cum faci însă un pas în provincie şi mai ales cum te îndepărtezi de Capitală, începi să vezi lucruri înspăimîntătoare.

Politica e considerată de mîna de oameni cari conduc judeţele precum şi de acei cari speră să le conducă mai tîrziŭ, ca o negustorie oare-care, ca o marfă traficabilă la infinit şi prin toate mijloacele posibile, fie ele chiar şi cele mai mizerabile şi mai necinstite din lume.

Prefecturile şi primăriile sînt un fel de păduri şi de caverne întunecoase şi misterioase, în care furnică haiducii cei mai primejdioşi, cu atît mai primejdioşĭ cu cît ei sînt acolo chipurile pentru a apăra averea, cinstea şi viaţa cetăţenilor.

Şi nu zic asta pentru Galaţi şi pentru timpurile de faţă numaĭ; haiducia domneşte de multă vreme şi pe o scară întinsă în aceste caverne. Dacă ar exista un minister care să aibă o dictatură limitată şi s'o exercite în mod cinstit, minister compus din oameni cari să n'aibă interese de apărat, rude de protejat şi prietenĭ de cruţat, e sigur că o mare anchetă judiciară făcută prin toate districtele, ar descoperi lucrurĭ îngrozitoare şi ar da naştere unei adevărate emigraţiĭ de politicianĭ de la avere şi slavă, spre puşcării.

Dar un asemenea minister nu-i posibil. Cu actualul guvern şi cu actuala justiţie, nu putem spera nimic de seamă. Şi chiar dacă s'ar da cîte-va pilde severe pe ici pe colo, tot nu se va îndrepta nimic. Corupţia lovită la suprafaţă se va ascunde, îşi va perfecţiona mijloacele şi va căpăta puteri nouă.

Singura justiţie care ar fi în stare să ne debaraseze de haiducia politicianilor, e numaĭ justiţia populară, marea justiţie a opiniei publice. E sigur că votul universal n'ar îmbunătăţi situaţia *ipso facto*, dar nici nu-i acesta scopul. Se fură şi se comit potlogăriĭ imense şi în ţările cu votul universal, dar acolo lumea are putinţa să tragă într'o zi la răspundere pe pungaşi.

La noi o asemenea putinţă nu există. Pe orizontul politicei noastre nu se văd decît valurile murdare al oceanului de murdării, iar limanul nu se zăreşte nicăieri. Sîntem dezarmaţi în contra cetei de banditţi cari aŭ acaparat toate instituţiile ţărei, nu putem decît constata şi protesta şi atîta tot.

Votul universal va fi o carabină bună pusă în mîna cetăţenilor, o armă cu care lumea cinstită să se poată apăra mai întîiŭ, şi mai la urmă să dea asaltul final cavernelor în care se adăpostesc haiducii cu firma constituţională. Azi va cădea unul, mîine altul, şi rasa se va stinge cu vremea, iar ţara va scăpa de cei-ce o pradă şi o batjocoresc de atîţia ani.

I. Theodorescu.

RUSOAICA SI ROBESCU

O petiţie autentică. — Nadejdia Mihailef cere protecţia luĭ Robescu. — Furt cu complicitate. — Victima închisă. — Robescu îşi goneşte victima. — Concluzie.

Acum cincĭ anĭ se zvonise prin Galaţi cum că venise acolo o rusoaică, Nadejdia Mihailef, care poseda o sumă foarte mare de banĭ. La un moment dat rusoaica a fost depusă ca hoaţă şi condamnată la o lună de zile închisoare. Nu mult după aceea începură alte zvonurĭ, anume că banii rusoaiceĭ intraseră în mîinile luĭ Robescu şi că suma era foarte respectabilă.

Maĭ tîrziŭ rusoaica a făcut o petiţie către D. ministru de justiţie, din care ne-am procurat şi noĭ o copie iscălită de reclamantă.

Dăm maĭ jos faptele coprinse în această petiţie, fapte din care multe se găsesc consemnate în dosarul tribunaluluĭ de Covurluiŭ, cu No. 1559.

De unde eraŭ banii

Nadejdia Mihailef susţine că-i rămăsese moştenire de la părinţĭ vre-o 130.000 de ruble banĭ, o casă în Galaţi, str. Traian, în valoare de 31,000 de leĭ, şi maĭ multe bijuterii.

Venind ea în Galaţi să-şi primească moştenirea, a fost acaparată de moşul eĭ Timoteĭ Vasilief, care a început s'o exploateze. Bănuind ca moşul şi mătuşa eĭ vor s'o omoare ca să-i ia toţi banii, Nadejdia s'a adresat unuĭ muscal din Galaţi anume Pavel Pavlovicĭ, cerîndu-ĭ sfat.

Intrevederea cu comisarul

Pavlovicĭ a asigurat-o că nu i se va întîmpla nimic şi i-a spus să vie într'o seară la el ca să se întîlnească cu o persoană importantă.

Nadejdia vine şi se găseşte în faţa luĭ Ion Sînge Alb, comisar al desp. IV. Acesta, după ce ascultă plîngerile rusoaiceĭ, îĭ spune:

„Omul cel maĭ puternic din Galaţĭ e D. Gogu Robescu. D-luĭ e prefect, procuror, tot. Stă la masă cu Regele, face ce vrea şi numaĭ el poate să te scape. Du banii la el şi el te ia sub protecţie.»

La Robescu

A doua zi, 21 Iunie 1890, Nadejdia şi-a legat banii şi bijuteriile într'un cearceaf, toate în valoare de peste 300,000 de leĭ, şi escortată de doĭ agenţĭ de poliţie şi de comisar care mergea înainte, ea a plecat la Robescu.

Comisarul avusese grija să-ĭ spue rusoaiceĭ ca să nu se sfiască de poliţie; măsura asta fiind luată ca să fie apărată de tîlharĭ.

Robescu o aştepta la fereastră şi cînd a văzut'o, ia făcut semn să intre în casă. Rusoaica şi-a lăsat averea în casa luĭ.

Furtul

A doua zi moşul şi mătuşa rusoaiceĭ aŭ denunţat'o parchetuluĭ cum că le-ar fi furat 40.000 de leĭ. Parchetul a depus'o. Ea a trimes veste luĭ Robescu, iar Robescu i-a răspuns să nu se teamă, să se lase a fi condamnată că în urma îĭ restitue suma.

In vremea asta Timoteĭ Vasilief dă luĭ Robescu o chitanţă prin care recunoaşte că a primit de la dînsul suma de 160 miĭ de leĭ, banĭ furaţĭ de Nadejdia Mihailef de la dînsul, şi declară că'ĭ mulţumit cu suma restituită. Restul pînă la 300.000, l'a luat Robescu.

Inainte de condamnare, Robescu a adus'o pe Nadejdia la el acasă, sub conducerea a doĭ gardiştĭ, ameninţînd'o în tot felul dacă denunţă ce sumă i-a dat în păstrare.

Condamnarea

La 18 August, Nadejdia a fost condamnată pentru furt la o lună închisoare. Pînă la condamnare, directorul arestuluĭ preventiv o supraveghia ca să nu comunice cu nimenea.

După sfîrşirea pedepseĭ, nenorocita s'a prezentat plîngînd la Robescu, cerînd sumele depuse. Robescu îĭ arată chitanţa luĭ Timoteĭ Vasilief şi îĭ făgădueşte 10,000 de leĭ. A purtat'o vre-o cîte-va zile cu vorba, iar la urma urmeĭ, cînd rusoaica venea să-şi ceară suma, a luat-o la goană slugile.

Concluzie

Nadejdia Mihailef a făcut atuncĭ petiţie către ministerul de justiţie, petiţie din care am extras cele de maĭ sus. Ea cere anchetă şi invocă martorĭ pe vr'o cincĭ ruşĭ domiciliaţĭ în Galaţĭ.

Afacerea s'a făcut muşama.

Acum din două una: orĭ Nadejdia e o hoaţă şi atuncĭ parchetul trebuia s'o urmărească în mod serios, orĭ ea a fost furată ca în codru, şi urmărirea luĭ Robescu cu complicii luĭ Sînge Alb şi Timoteĭ Vasilief, se impune.

Asta e maĭ lată de cît afacerea Brenning.

Index.

TIPURI

Filosoful Moralescu

Intr'una din lunile trecute filosoful Moralescu se afla în Bucureşti şi împărţea următoarele invitaţiunĭ tipărite pe hîrtiuţe de 10 centimetri pe 5.

Două solemne conferinţe

Viitorul şi Raiul Terestru

la otel «Continental» serele 22 şi 29 cor., orele 8—9 cu lumină electrică.

Preţul 1 leŭ.

Moralescu.

Filosoful acesta e un bărbat popular, de vreme ce numele îĭ este cunoscut în întreaga ţară romînească, iar programul săŭ e maĭ lămurit şi maĭ complect decît al tutulor partidelor noastre politice la un loc.

Moralescu profesează ura cea maĭ mortală în contra femeieĭ pe care o consideră ca un pericol pentru dobîndirea raiuluĭ, tutun nu fumează, carne nu mănîncă, în politica externă este partizanul „Indo-China, Rusia, Franţia, Asia cu Europa Unite".

Ca opere maĭ însemnate, de şi inedite. el are: **„Poemma Istorică Religioasse şi Eroică pe Luna Maiŭ 1893 de geniul ceresc Demetre I. Moralescu ex Principele Alexievicĭ şi Arhiducele de Coroană a Imperiuluĭ Universal".**

Apoĭ are *Ultimul Cuvînt!*

Religiunea creştină maĭ móre!
Ah! unde este. Sfântul Sóre?!
Pierdută este deja Naţiunea!!
Voiţĭ a pierde şi generaţiunea?!!
A lăsa copiilor pré mare libertate!
Este a'ĭ pierde prin o fatalitate!!
Oh! Omennirea în cenuşă transformată!
Orĭ: Religiunea întotul reformată!!
Faceţĭ maĭ bine lux prin florĭ
De cît cu tutunul Ovreilor Comorĭ!
Că: de veţĭ maĭ fuma tutunul?
Toţĭ şi toate veţĭ fi sfărmaţĭ cu tunul!!

Moralescu e un bărbat moral şi religios, maĭ clerical decît Papa, maĭ adversar al femeilor de cît Mitiţă Sturza; şi drept dovadă că ştie să facă sacrificiĭ pe altarul principiilor, într'o bună zi s'a dus la Monastirea Neamţuluĭ, şi, cu ajutorul uneĭ sforĭ legată de un copac, s'a castrat.

Acuma trăeşte în oraşul Piatra, necunoscut, părăsit, sărac, nesocotit de aĭ săĭ, suferind torturele foameĭ cu to..te că meritele luĭ sînt marĭ precum singur spune:

Necunoscutul Geniŭ a 16 secolĭ înfiinţătorĭ
A două gimnaziĭ reale az Licee!!!...
Peste 8 zile îĭ vom face o Instantanee.

Pentru a cunoaşte încă şi maĭ bine pe filosoful de la Piatra, îĭ publicăm aci imediat autobiografia, aşa cum a scris-o el, cu stilul şi ortografia proprie:

Geniul Ceresck!

Născut iar nu făcut la 1847 Octombrie în Tîrgul-Frumos, Romîn Ortodox la 1862, institutor suplinitor la şcoala de Domnişoare. La 1863/64 secretar poliţiĭ acelaş oraş La 1866 pedagog Liceuluĭ Iaşĭ. La 1868 student la drept Facultatea juridică Iaşĭ, pînă la 1870 ajutor jude de pace Ocol III Iaşĭ. La penitenciar ca antisemit şi anti-german adevărat ziarist fondator Clopotelor, Felinariul! Perdaful! Patriotismul oferă aceste ziare: def. Iacov Stoianovicĭ, Mitică Stamatopol şi Em. Negrutzi!! Aquitat la juraţĭ, aducem Oltenii! In Iaşĭ profesoriĭ săĭ universitarĭ devin eleviĭ luĭ: D-riĭ Fătu, Şendreştĭ, Corjescu, Tăculeştĭ, Gheorghian îl urmează dar El cade victima tuturor mişcărilor nobile! Laşitatea se împacă cu Theotiniĭ devastatorĭ Imperiuluĭ Roman az al Parisuluĭ!!! El ramîne devotat apostol al înaltelor dogme Crist Cîntă Gloria viitoare a Slavo-Latinismuluĭ contra paganismuluĭ şi trece pîn'az pe drumul de spinĭ ca pe florĭ de 755 orĭ ovit torturat ilegal arestat! La nebunĭ internat! Coroana de spinĭ cu mîndrie a suferit-o! Şcoala Euĭ Lycurg Ostaşilor a făcut'o!!! etc. etc. etc. La 1877 la Darabanĭ (Golgofta modernă) se leapădă de Iriticism arıean adoptat şi de noĭ pretinşiĭ creştinĭ. Se crucifică pentru Dumnezeŭ Savaoft slăvit în Sf. Treime: Rosia, Franţa, Anglia a Luoa Constantinopolul, Ierusalimul (iar nu Griviţ—Plevna) !!!... La 25 anĭ contra nutriţiuneĭ cu carne peşte!... De 10 anĭ trăeşte fără pîne măligă! Să facem cereasca Liga pe Italia obligă! prin cutremure să le unească Terile Elino-Sîrbe-Bulgare, contra ViipereI Maghiare! Unicul amic are: Pe Isus Crist...

Veşnic plînge fiind trist!!!... Însuş noĭ L'am văzut în Piatra cu crucĭ moşte sfinte florĭ!!! .. Dar cu Lacrămĭ şi cu sînge le stropeşte adese orĭ!!!.... Az încă maĭ speră a găssi aderenţĭ aĭ Regimuluĭ Vegetai chiar Istrailiţĭ Vienejĭ, Parisienĭ, Olandejĭ, Sfiţerenĭ şi Englejĭ aş forma O Turmă şi El soarele a lor Pastor. Aista'I nebunu Moralescu.

Iată cine e marele Moralescu.

Vardalabum.

APARATORII NECINSTEI

Am făcut încă o dată proba solidarităţeĭ care leagă pe toţĭ membriĭ necinstiţĭ aĭ partidelor politice.

Ne aducem aminte de vremurile ultime ale regimuluĭ colectivist şi nu putem uita cu ce solicitudine frăţească partidul apăra pe toţĭ maloneştiĭ, pe hoţĭ, pe delapidatori, în sfîrşit întreaga aceea şleahta de jefuitorĭ carĭ trăiaŭ din subtilizarea banuluĭ public.

Acuma acelaşĭ spectacol ni se oferă, ba spectacolul ïe încă şi maĭ trist. Aproape întreg partidul conservator ieste în picioare şi aruncă acuzaţiile cele maĭ îndrăzneţe atît ministruluĭ de justiţie, cît şi magistraţilor din Galaţĭ, precum şi întreguluĭ grup junimist.

Nu maĭ vorbim de cele cîte se spun în particular, în conversaţiile intime, de furiile carĭ izbucnesc tacit, pe icĭ, şi pe colo. Nu maĭ pomenim de cuvintele aspre carĭ se rostesc la Clubul conservator din Bucureştĭ orĭ în cercurile conservatoare din Galaţĭ. Acestea sînt vorbe prea violente şi prea insultătoare pentru ca să le pomenim, dar ne mulţămim cu exploziile de indignare publică, cu scrisurile din ziare, cu toate acelea carĭ aŭ izbucnit în afară.

Presa conservatoare din Galaţĭ nu maĭ cunoaşte marginĭ. Am citit articole maĭ mult de cît violente în *Conservatorul* gălăţean; am văzut alt articol în care se amintea procuroruluĭ general Bastaki că mănîncă păinea conservatoare, că, prin urmare, ar trebui să lucreze în interesul partiduluĭ de la putere.

Conservatoriĭ catargiştĭ şi lahovariştĭ spun pe faţă şi în gura mare că, chiar dacă Robescu şi Ressu aŭ furat, chiar dacă aŭ trădat interesele comuneĭ Galaţĭ, chiar dacă aŭ jefuit şi aŭ primit mită: guvernul şi magistratura trebuie să'ĭ protejeze şi să'ĭ absolve fiind-că amîndoĭ sînt stîlpĭ conservatorĭ la Galaţi şi ca atarĭ oamenĭ indispensabilĭ partiduluĭ.

Aceasta e morala dominantă în moralele noastre partide politice. Hoţiĭ şi tîlhariĭ aŭ dreptul de cetăţenie în speluncele politicianilor, hoţia e pedepsită numaĭ cînd e opera unor pîrliţĭ, de mîna a cincea; miciĭ funcţionarĭ, ipistaţiĭ şi măturătoriĭ trebue să înfunde ocna cînd aŭ furat un franc, dar şefiĭ de partide, dar mariĭ gheşeftarĭ, dar pungaşiĭ cu frac şi cu ghete de lac aŭ bilet de liber parcurs în toate casieriile publice.

Aşa se face politica la noĭ şi aşa se înţelege solidaritatea între partizanĭ.

Dragoş.

SATIRA ZILEI

Un consiliŭ de miniştri

O chestie gravă la ordinea zileĭ.

D. Tache Ionescu vine foarte îngrijat în consiliŭ şi propune să se ia măsurĭ severe în contra Ligeĭ pentru sufragiul universal.

C. C. Lascăr. — Da ci'ĭ aşeia, bre omule? Eu n'am maĭ auzit vorbindu-se de sufragiĭ pînă amu!

Tache Ionescu. — Sufragiul universal este opera socializmuluĭ care creşte mereŭ precum creşte Dunărea, care la origine nu este de cît un mic rîuleţ.

P. P. Carp. — Nu înţeleg de ce Tache Ionescu dă Cuconuluĭ Lascăr nişte exemple pe care nu le poate pricepe. De unde vreţĭ să ştie Dumnealuĭ cum şi din ce parte izvorăşte Dunărea.

C. C. Lascăr. — Amu pre ti crezi mata învăţat. Da şi ti socoţi că eŭ nu ştiu di undi pleacă Dunărea?

P. P. Carp. — Dacă ştiĭ ia spune-ne şi nouă.

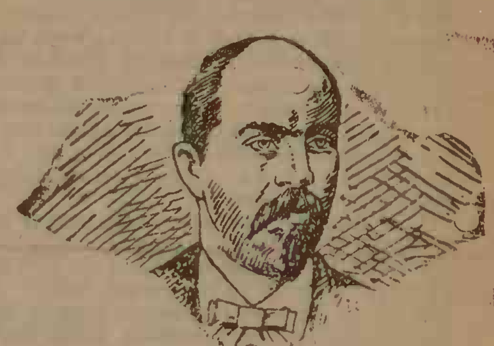
C. C. Lascăr. — Iac'aşa, Dunărea vine de la Viana.

P. P. Carp — Vezĭ că nu ştiĭ: Dunărea pleacă din Pădurea Neagră.

C. C. Lascăr. — (Sunînd clopoţelul). — Mă rog, mă rog, ian nu maĭ vorbiţĭ mascaralîcurĭ că ridic şedinţa!

Vax.

Stambulof

De ceea-ce se temea, n'a scăpat fostul dictator al Bulgarieĭ. Cu toată paza şi cu toţĭ oameniĭ plătiţĭ ca să vegheze asupra siguranţeĭ sale, în timpul din urmă singur începuse a fi muncit de rele presimţirĭ şi-şĭ pusese de gînd să se refugieze în străinătate. Guvernul a refuzat, după cum se ştie, să'ĭ libereze paşportul pe care-l cerea. Un moment, se zicea că Stambulof avea de gînd să plece şi fără paşport; pe urmă nu s'a maĭ vorbit nimic despre această afacere şi se părea că Stambulof părăsise iar planul de a pleca în străinătate, maĭ ales în urma complicaţiilor din Macedonia, carĭ poate îĭ ofereaŭ nădejdea de a redeveni în curînd omul situaţiuneĭ....

S'a bănuit chiar că el însuşĭ ar fi avut o mare parte, dacă nu chiar în isbucnirea turburărilor, dar de sigur în alimentarea lor; a pregăti greutăţĭ şi încurcăturĭ guvernuluĭ bulgar actual, a'l face imposibil, a dovedi maĭ ales puterilor centrale necesitatea reveniriĭ la putere a guvernămîntuluĭ de la 1887—93, pare a fi fost planul luĭ Stambulof.

Prin mîinile unor asasinĭ necunoscuţĭ încă pînă azĭ, s'aŭ zădărnicit de-acum orĭ-ce planurĭ de acest fel, căcĭ chiar dacă Stambulof va scăpa de moarte, el este estropiat pentru toată viaţa. Se vor ridica desigur multe bănuielĭ fie sincere, fie tendenţioase, în jurul acestuĭ asasinat. De o camdată însă ceea-ce e maĭ probabil, e că el n'a fost decît un act de răzbunare pentru Paniţa, Milanov, Popov şi alte victime ale regimuluĭ de teroare din aniĭ 87—93.

***

Stambulof este un om relativ tînăr încă. Născut la Tîrnova în anul 1853 el începuse prin a studia teologia la Odessa. In anul 1875 însă, isbucnind revolta din Bosnia şi Herzegovina, el se întoarce în Bulgaria, căutînd să provoace şi aci o mişcare analogă. Această încercare însă neizbutind, Stambulof se refugiă la Bucureştĭ; aci luă partea cea maĭ activă la formarea cunoscutelor comitete de acţiune bulgare, bucurîndu-se de o largă ospitalitate în ţara noastră.

Isbucnind războiul ruso-turc, Stambulof se angajă voluntar în armata rusească şi făcu toată campania sub steagurile ruseştĭ.

După alegerea luĭ Alexandru de Battemberg, Stambulof deveni, dimpreună cu Karavelof, unul din şefiĭ partiduluĭ liberal bulgar. In anul 1884, după ce Karavelof părăsi prezidenţia Sobranieĭ pentru a lua pe cea a ministeruluĭ, Stambulof fu ales preşedinte al Adunăriĭ.

In anul 1886, isbucnind ştiuta conspiraţie împotriva prinţuluĭ Alexandru, Stambulof luă iniţiativa contra-revoluţieĭ, luînd puterea, dimpreună cu colonelul Mutkurof şi cu D. Karavelof, din mînile guvernuluĭ revoluţionar al D-luĭ Zankof.

După abdicarea prinţuluĭ de Battem-

berg, D. Stambulof rămase adevăratul stăpîn al Bulgarieĭ. Indrăsneala luĭ de a căuta să ţină piept Rusieĭ a uĭmit pe toată lumea și succesul luĭ relativ a făcut pe mulţĭ sa vază într'însul un om de stat de prima forţă.

După influenţa luĭ a fost ales prinţul Ferdinand de Coburg și pînă în anul trecut se știe cum adevăratul Domnitor al Bulgarieĭ era Stambulof.

Increderea prea mare în această putere a luĭ și nervozitatea escesivă la care ajunsese în ultimul timp al guvernuluĭ seŭ, aŭ produs ruptura dintre el și prinţul Ferdinand, saŭ maĭ bine zis și princesa Clementina, energica mamă a prinţuluĭ Bulgarieĭ. Spre mirarea tuturora, Stambulof demisionă și dimisia'ĭ fu primită...

***

In timpul dictaturiĭ sale se știe cum Stambulof a înţeles *a ţine în frîŭ* mișcarea rusofilă. E încă în amintirea tuturor teribila dramă care s'a terminat cu executarea maioruluĭ Paniţa, unul din ofiţeriĭ ceĭ maĭ popularĭ din Bulgaria. Asta a fost la 1890; în anul următor, atentatul contra luĭ Stambulof și asasinatul luĭ Belcev a dat naștere unuĭ alt proces, care a avut un sfîrșit tot atît de sîngeros. S'aŭ implicat în acest proces maĭ toţĭ dușmaniĭ politicĭ aĭ luĭ Stambulof; fostul săŭ prieten chiar, Karavelof, a fost condamnat la cincĭ anĭ închisoare și cu toate că adevăraţiĭ asasinĭ n'aŭ fost descoperiţĭ, patru «complicĭ» aŭ fost condamnaţĭ la moarte și executaţĭ; altĭ șease aŭ fost trimisĭ la închisoare.

După căderea luĭ Stambulof, el a fost acuzat că ar fi ucis cu mîna luĭ chiar pe Belcev, cu care se certase, și că acest omor i-a servit pe urmă de pretext ca să-șĭ zdrobească adversariĭ. Acuzaţia aceasta n'a fost dovedită; dușmaniĭ săĭ aŭ știut să răspîndească această bănuială, îndîrjiţĭ și fără scrupul cum a fost și Stambulof faţă de adversariĭ luĭ.

***

Or cum, soarta tragică a acestuĭ om nu poate fi de cît mișcătoare. Și în momentul cînd el zace poate în agonie, ceĭ maĭ mulţĭ se vor gîndi de sigur maĭ mult la meritele luĭ pentru propășirea și neatîrnarea Bulgarieĭ, uitînd pentru un moment mijloacele adesea despotice și sîngeroase, de care s'a folosit.

Vest

Știrĭ Mărunte

* Comisarul comunal Ștefănescu a confiscat ierĭ 479 pîinĭ găsite lipsă la cîntar. Pîinea aparţinea brutaruluĭ Mihăilescu din Calea Rahoveĭ.

Atragem atenţiunea poliţieĭ și asupra brutaruluĭ Pandele Duvali, din strada Tunarĭ care vinde pîinea cu o lipsă de 150 grame la un kilo.

* D. M. Ma'eescu, doctor în știinţele fizico-chimice a fost numit în funcţiunea de chimist ajutor la institutul de chimie din Bucureștĭ.

* Consulatul Romînieĭ la Barcelona este înălţat la rangul de consulat general; iar D. Antonio Borel y Folch, titularul consulatuluĭ este înaintat consul general.

* D. Jules Le Roy este numit consul onorar al Romînieĭ la Rouen (Francia).

* Plata pensiunilor civile pe Iulie se vor face cu începere de la 12 ale acesteĭ lunĭ.

* Ceĭ ce vor să-șĭ reguleze drepturile la pensiune să'șĭ prezinte cererile la înalta Curte de Compturĭ pînă la 1 Februarie, pentru regularea pensiunilor de la 1 Aprilie și pînă la 1 August pentru regularea pensiunilor de la 1 Octombre a fie-căruĭ an.

* D-niĭ Dona Iosif, Rozen Adolf, Marinescu Const., Cazacu Petre, Wincler și Ionescu-Carp, aŭ trecut cu succes examenul anuluĭ al doilea de medicină.

ECOURI DIN STRAINATATE

Moartea luĭ Charles Leroy.—Charles Leroy, faimosul autor al coloneluluĭ *Ramollot*, a murit la Paris numaĭ în vîrstă de 51 de anĭ.

Leroy fusese un modest funcţionar comercial și maĭ în urmă împiegat la căile ferate. El și-a făcut debutul literar în ziarul umoristic *Tintamarre*. Pe lîngă colonelul *Ramollot* și aventurile luĭ, Leroy a scris o sumă de cărţĭ umoristice printre care vom cita: *Călăuza pungașilor la Paris, O sută de miĭ de felurĭ de-a petrece plictisind pe alţiĭ, etc.*

***

Antisemiţiĭ în Viena.—Lupta între liberalĭ și antisemiţĭ, în vederea alegerilor comunale, devine tot maĭ gravă.

Duminica trecută, antisemiţiĭ, în cap cu mecanicianul Schneider, deputat în Reichsrath, aŭ încercat să împrăștie o întrunire liberală, în care vorbea D. Richter, fost primar al Vieneĭ. Antisemiţiĭ șĭ-aŭ insultat partizaniĭ chiar în stradă, strigîndu-le: „Ce faceţĭ aicĭ, ovreĭ murdarĭ? Duceţĭ-vă în Palestina! Dacă maĭ staţĭ pe-aicea, vă jupuim de viĭ!"

Poliţia a despărţit pe combatanţĭ cu multă greutate.

***

Scandal cu nebuniĭ.— De abia se liniștise lumea de emoţia produsă de modul cum se tratau nebuniĭ în azilul de la Mariaberg, că un noŭ scandal de acelașĭ gen, a isbucnit la Brema, în Germania.

D-rul Scholz a denunţat cum că în azilul de la Bielefeld, pus sub conducerea pastoruluĭ protestant Bodelschwing, se comit marĭ cruzimĭ cu nebuniĭ.

Directorul azilului a protestat și a dat în judecată pe d-rul Scholz; acesta a denunţat în schimb parchetuluĭ, tot ce știe.

***

Dramă într'un tribunal.—Sîmbăta trecută un fotograf anume Fromentin, avea un proces la tribunalul comercial din Paris, cu un oare-care Anteme. Cel d'întîiŭ a tras asupra celuĭ de-al doilea, chiar în sala tribunaluluĭ, treĭ focurĭ de revolver. Anteme a fost rănit de moarte și după un sfert de oră a și expirat.

Omorîtorul a fost arestat imediat.

CRONICA

Atentatul contra luĭ Stambulof

Bulgariĭ aŭ o credinţă: acelora carĭ fură trebuie să li se tae mîinile pentru ca să nu maĭ păcătuiască în viitor. Așa s'a întîmplat acuma cu bietul Stambulof.

Dacă și la noĭ ar fi această credinţă, negreșit că clasa ologilor și ciungilor ar crește într'un chip miraculos.

La Galaţĭ pe toate stradele am vedea oamenĭ fără mîinĭ, la acsizele din Bucureștĭ asemenea, iar moralitatea unuĭ partid s'ar socoti după numărul maĭ mare saŭ maĭ mic de ciungĭ ce ar coprinde.

Vestitul Nicolaide de la Putna trebuie să fi fost vre-o dată slujbaș prin Bulgaria că prea are o singură mînă, ceea ce dovedește cît sînt de calomniatorĭ opozanţiĭ carĭ 'l-aŭ acuzat în tot-d'auna că e lung de mînă.

Eŭ mă mir numaĭ cum Dobrescu-Chitanţă n'a fost slutit pînă acuma. Adevărul este, însă, că *onorabilul* n'a operat încă în Bulgaria.

Radu Ţandără.

DIN BRAILA

(Corespondenţă particulară a *Adevĕruluĭ*)

Perzecuţiile elevilor liceuluĭ

D. director Augustin și D. Chardin, secretarul liceuluĭ, se poartă cu eleviĭ în mod foarte aspru. Dacă nu știŭ perfect nemţește și franţuzește, fie eĭ eminenţĭ la restul obiectelor, sînt lăsaţĭ repetenţĭ. Pentru cea maĭ mică greșeală eleviĭ sînt excluşĭ.

Anul acesta, din 30 de elevĭ cîţĭ are clasa VII, numaĭ 8 aŭ trecut!

Cu certificatele medicale e alt scandal: elevilor protejaţĭ li se ţin în socoteală, iar ceĭ neprotejaţĭ perd anul.

Așa se explică cum un elev exasperat a putut svîrli cu o rachetă aprinsă pe fereastra uneĭ clase, în capul unuĭ profesor.

Cerem D-luĭ ministru o anchetă serioasă căcĭ ancheta D-luĭ inspector școlar D. Ganea, venit aicea în urma denunţurilor maĭ multor elevĭ, pare că nu prea sperie pe profesorĭ căcĭ abuzurile continuă.

Un sfat D-luĭ Poliţaiŭ

D. Mihai Marghiloman a sosit în „voiaj politic;" se așteaptă și sosirea D-luĭ Filipescu, primarul Capitaleĭ.

Cam rar lucru, dar n'am ce-ĭ face; nevoit sînt să aduc laudele mele D-luĭ poliţaiŭ Papamihalopol. D-luĭ e singurul poliţaiŭ pe care l'am văzut inspectînd barierile, mahalalele îndepărtate, portul, tot.

Numaĭ n'ar trebui să prea schimbe pe vechiĭ slujbașĭ aĭ poliţieĭ, că ceĭ nouĭ nu prea cunosc obiceiurile... tîlharilor, și aceștia pot fura și sparge în bună voe.

Incă un sfat: prea îĭ plac D-luĭ poliţaiŭ femeile frumoase și vinul bun, și nu de alta, dar cum îmĭ plac și mie, n'am cap să mă duc nicăerĭ că daŭ de D-luĭ și... mă jenez.

Brenningită

Politica Brăileĭ lîncezește. Cîte-va acuzărĭ între politicianĭ, hărţuelĭ între primar și prefect, dar atîta.

Ceĭ cu Brenningita pe căciulă s'aŭ maĭ liniștit văzînd că guvernul vrea să facă totul mușama. Numaĭ nea Georgescu, zis și Ţuguĭ, zis și catîr, zis și ajutor de primar, cam visează noaptea: „..Nu știu... 6000 de leĭ... am copiĭ!... Brenning!..", dar cum se deșteaptă îĭ trece.

Cît despre D. Codiaș, cu toată denunţarea D-sale, noi nu ne înșelăm. Dacă ar fi pe sfînta dreptate, multe s'ar maĭ găsi și pe conta D-sale.

Infecţie

E vară, e cald. Pe lîngă năpastea luĭ D-zeŭ suferim și de năpastea administraţieĭ. D-zeŭ ne dă căldură, primăria praf și gunoae, iar ceĭ de la serviciul sanitar sînt cu nasul înfundat de nu simt ce infecţiĭ se degajează din latrinile din centru, ne curăţite de anĭ.

Rugăm să se ia măsurĭ că pierim cu toţiĭ prin asfixie.

Teatru

Trupa de operetă sub conducerea D-luĭ A. Marinescu face deliciile brăilenilor.

Indemnăm publicul să încurageze pe artiștĭ că merită.

Navas.

INFORMATIUNI

Sacrificarea D-luĭ Bastaki

Consiliul de miniștri. · Scuzele D-luĭ Marghiloman.—Mușamaua conservatoare.

Consiliul de miniștri

Erĭ după amiazĭ s'a întrunit sonsiliul de miniștri sub președenţia D-luĭ Lascar Catargiu. Aŭ azistat la consiliŭ cincĭ miniștri anume D-niĭ Catargiu, Al. Lahovari, Al. Marghiloman, C. Olănescu și Take Ionescu.

Consiliul a durat pînă la orele șease și jumătate.

La ordinea zileĭ a fost afacerea Brenning-Ressu-Robescu.

Discuţia a fost foarte violentă; atît D. Catargiu cît și ceĭ-l'alţĭ miniștri și în special D. Al. Lahovari aŭ imputat D-luĭ Marghiloman o ușurinţă mare în cestiunea panamaleĭ din Galaţĭ; D. Take Ionescu a spus că D-sa în urma citireĭ dosarelor, s'ar fi convins că nu ar fi existînd nicĭ o probă materială în contra luĭ Robescu și Ressu. O singură scrisoare a luĭ Robescu despre o sumă de 12,000 leĭ ce a primit de la casa Georgi pe cînd nu era nicĭ deputat, nicĭ prefect, ci numaĭ simplu advocat, ar fi existînd. Dar și această scrisoare n'ar fi dovedind nimic de cît numaĭ intervenţia luĭ Robescu pe lîngă fostul antreprenor al iluminatuluĭ Galaţilor ca să renunţe la contract în favoarea caseĭ Georgi. Pentru această intervenţie făcută în calitate de advocat a primit el suma de 12,000 leĭ.

Alte probe n'ar fi existînd de loc în contra luĭ Robescu.

Scuzele D-luĭ Marghiloman

D. Marghiloman văzînd furtuna ce se ridică împotriva sa, văzînd că pînă și D. Carp lipsește din consiliŭ lăsîndu'l singur, a început să se scuze aruncînd toată vina asupra D-luĭ procuror general Bastaki.

— Eŭ n'am știut nimic—zicea D. Marghiloman,— pe mine Bastaki m'a asigurat că sînt dovezĭ materiale și din cîte am văzut prin dosare și mie mi se părea că există caz de urmărire în contra luĭ Robescu.

Dar Take Ionescu cu subtilităţĭ și argumente advocăţeștĭ căuta să convingă consiliul, că Robescu nu poate fi acuzat, căcĭ registrele și declaraţiile luĭ Brenning, Somzée și Șapira nu pot fi luate în serios.

Și cum toţĭ miniștriĭ fuseseră montaţĭ împotriva D-lor Marghiloman și Bastaki, aŭ declarat că acum nu le rămîne decît să caute a da o satisfacţie oare-care luĭ Robescu.

Mușamaua conservatoare

D. Marghiloman a fost destul de slab ca să nu protesteze în contra acesteĭ umilirĭ ce s'ar aduce magistratureĭ și s'a mărginit numaĭ a se degaja de orĭ-ce răspundere și a'șĭ asigura poziţia, expunînd pe D. Bastaki vendeteĭ politicianizmuluĭ celuĭ maĭ scîrbos.

Nu s'a luat nicĭ o hotărîre definitivă, dar s'a accentuat, că Bastaki nu maĭ poate rămîne în funcţie și cel maĭ tîrziŭ după procesul ce se va judeca la 20 Iulie el va trebui sacrificat pentru a da satisfacţie firmeĭ Ressu și Robescu.

Această sacrificare va fi precedată de achitarea luĭ Robescu.

Ierĭ noapte pe la orele 12 cîţĭ-va soldaţĭ din regimentul III de călărași, anume sergentul adjutant Const. Zlotescu, sergenţiĭ Rătescu, Rădulescu și Ștefănescu fiind beţĭ s'aŭ dus în curtea bisericeĭ Sf. Gheorghe-Malmaison la preotul Dumitru Ioan și i-aŭ cerut banĭ.

Preotul crezînd că are a face cu o ceată de bandiţĭ, a tras două focurĭ de revolver, dar n'a lovit pe nimenĭ.

Soldaţiĭ aŭ șters'o repede, înainte de a sosi comisarul cu sergenţiĭ.

Barbaria din Olteniţa

Subprefectul împreună cu poliţaiul din Olteniţa aŭ intrat într'una din zilele săptămîneĭ trecute în berăria luĭ Nicu Teodor din acel oraș și aŭ maltratat pe antreprenor într'un chip barbar.

In urmă plecînd de acolo, aŭ trimis o ceată de 9 sergenţĭ carĭ aŭ arestat pe numitul Teodor Petre și 'l aŭ condus la arestul poliţieĭ. Acolo antreprenorul a fost bătut crunt și 'ĭ-s'aŭ luat și 360 de leĭ pe carĭ îĭ avea la el.

Sbiriĭ poliţienestĭ aŭ maltratat și pe nevasta antreprenoruluĭ.

Victima este acum bolnavă în pat, în urma loviturilor suferite.

Ordonanţele judecătoreștĭ

In afacerea abuzurilor de la acsize ordonanţa D-luĭ judecător de instrucţie Urlăţeanu se va redacta poimîine, cînd sperăm că vom putea da și noĭ un rezumat amănunţit dintr'însa.

***

In afacerea panamaleĭ din Galaţĭ, ordonanţa D-luĭ Caracaș, se va redacta Sîmbătă, iar procesul se va judeca la 20 Iulie.

Generalul Traian Doda.

Ierĭ noapte a încetat din viaţă la Caransebeș generalul Traian Doda, fostul comandant militar al Dalmaţieĭ și al Istrieĭ, fost deputat în Camera ungurească și fost președinte administrator al fondurilor grănităreștĭ romîne din Banat.

Generalul Traian Doda a fost unul din ofiţeriĭ ceĭ maĭ străluciţĭ aĭ armateĭ austriace și de și fiŭ de simplu grănicer romîn, totușĭ graţie activităţiĭ și talentuluĭ săŭ a ajuns să obţie gradul de general și maĭ tîrziŭ să i se încredinţeze comandamentul Dalmaţieĭ. El a luat parte la războaiele în contra Italieĭ în 1859 și în contra Prusieĭ în 1866 și pretutindenĭ s'a purtat vitejește cu grăniceriĭ săĭ. Impăratul l'a iubit foarte mult; într'o vreme chiar era favoritul luĭ Frantz Iosef, dar în urma intrigilor urzite în potriva luĭ din partea ungurilor și în special din partea fostuluĭ ministru de externe contele Andrássy, el a fost disgratiat și nevoit a se retrage din serviciul activ.

Cînd a izbucnit războiul independenţeĭ, generalul Doda a cerut voie ca să intre în armata romînă; împăratul Frantz Iosef i-a refuzat, însă, această cerere comunicîndu-ĭ, că nu va fi lăsat să treacă graniţa sub nicĭ un pretext. Cu toate acestea generalul Traian Doda chiar în Caransebeș fiind a contribuit mult la succesul armateĭ romîne pe cîmpiile bulgare, căcĭ el a fost consultat de statul major romîn asupra maĭ multor cestiunĭ de strategie militară și zile întregĭ D. general Pencovicĭ a stat la Caransebeș cerînd avizul luĭ Doda maĭ ales asupra operaţiunilor divizieĭ romîne din Vidin.

In 1881 generalul Doda a fost ales prin aclamaţie deputat, dar în 1887 și-a dat demisiunea motivată, zicînd că el singur nu poate reprezinta treĭ milioane de romînĭ în Camera ungurească; demisiunea primindu-i-se la o nouă alegere a fost reales iar cu unanimitate și iar și-a dat demisiunea.

Pentru adevărurile crude pe care le spunea în această demisiune a fost dat în judecată și condamnat de curtea cu juraţĭ din Arad la doĭ anĭ închisoare. El, bătrînul general care se luptase cu atîta vitejie «pentru patrie», acu la bătrîneţe să se vază condamnat pentru trădare de patrie? Aceasta se vede, că n'a putut s'o tolereze nicĭ Frantz Iosef, căcĭ în cele din urmă la graţiat.

Starea D-luĭ Stambulof

Ultimele știrĭ pe care le primim azĭ dimineaţă din Sofia spun că starea D-luĭ Stambulof s'a îmbunătăţit. De și foarte slab, din cauza enormeĭ perderĭ de sînge, rănitul șĭ-a redobîndit cunoștinţa și pentru moment nu există nicĭ o primejdie.

Alte amănunte la ediţia a treia.

D. inginer Smid de la portul din Constanţa a fost însărcinat a face studiile necesare pentru protecţiunea malurilor Măriĭ Negre în partea de nord-est a portuluĭ.

Corespondentul nostru din Caracal ne semnalează purtarea bașibuzucească a căpitanuluĭ de jandarmĭ ruralĭ Dimulescu.

Acest ridicol personagiŭ, care-șĭ dă aere marţiale, de și e un caraghios și jumătate, a ajuns atotputernic în Caracal graţie indolenţeĭ prefectuluĭ. Nu vom releva toate rodomontadele ridicole ale acestuĭ caraghios, dar ne luăm voia a atrage atenţia D-luĭ general Rasty asupra acestuĭ om care oprește pe vînzătoriĭ noștri să vînză *Adevĕrul*, ameninţîndu-ĭ ba cu bătaie, ba cu închisoare, ba cu ruperea ziarelor.

Avem noĭ, de alt-fel, destule ace pentru cojocul acestuĭ căpitan Dymolesco.

Bulgaria și Rusia

VIENA, 4 Iulie.— Neue freie Presse *publică sgomotul răspîndit în cercurile diplomatice și care, după zisul jurnal provine dintr'un izvor bun, cum că Rusia ar avea intenţiunea de-a reîncepe relaţiunile diplomatice cu Bulgaria prin agenţĭ oficioșĭ, ca cele-l'alte puterĭ.*

Bulgariĭ la Petersburg

PETERSBURG, 4 Iulie.— D. Durnovo, ministru de interne, a primit erĭ deputaţia bulgară. După ziare, deputaţia a fost primită și de generalul Obrucev, șeful Statuluĭ-major general.

Ea a făcut visită erĭ părinteluĭ Ianicev primul preot al Curţiĭ.

Rivalitaţile în Macedonia

BELGRAD, 4 Iulie. — Ministrul Sîrbieĭ la Constantinopol precum și ministrul Grecieĭ a exprimat Porţiĭ, speranţa că nu se va cîștiga prin chestiunea episcopilor bulgarĭ trista convingere că agitaţiunile revoluţionare aŭ pe lîngă Poarta maĭ mult succes de cît atitudinea leală și de buna vecinătate a Sîrbieĭ și Grecieĭ.

Marele vizir, recunoscînd această atitudine leală și luînd act de declaraţiunile acestor două state, a dat asigurarea că guvernul otoman nu se gîndește să modifice *Statu-quo*.

D. Kaciovicĭ, ministru al afacerilor străine al Bulgarieĭ, declarînd într'o notă adresată Austrieĭ, Englitereĭ și Italieĭ că bandele intrate în Macedonia nu aŭ putut pătrunde prin graniţa bulgară, ci printr'o graniţă maĭ puţin bine păzită, *Serbia a văzut într'aceasta o aluzie la ea și a însărcinat pe representantul săŭ la Sofia să ceară explicaţiunĭ.*

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

86

JULES MARY

Cine'ĭ Ucigașul?

Partea a treia

Amorariile luĭ Collivet

III

«Eŭ, astă-zĭ femeia D-luĭ Jean Demarr, și văduvă a luĭ Georges de Beaupréault, declar că Haudecoeur e nevinovat de omorul acestuia. Eŭ, am asasinat pe D. de Beaupreault. Omorul acesta a fost un act de dreptate, și nu mă căiesc că l'am săvîrșit, mă căiesc însă că am lăsat să fie condamnat un nevinovat. Fac această mărturisire luĭ Haudecoeur și sînt gata să răspund înaintea justiţieĭ».

Și semnă.

Intinse hîrtia bărbatuluĭ eĭ.

— E bine? întrebă.

— Da.

Făcu un pas spre ușa odăiĭ sale.

Se opri însă, întorcîndu-se încă odată spre bărbatul eĭ.

— Jean, te iubesc din toată puterea inimeĭ mele. Te rog să-mĭ ierţĭ răul ce-ţĭ fac.

— Te iert.

Și cum ea maĭ asta încă la îndoială cu ochiĭ fixaţĭ asupra ușiĭ:

— Du-te îĭ zise, du-te, sărmana mea Margareto.

Și, maĭ încet, adaose:

— E datoria!

Margareta deschise ușa și din prag zise:

— Haudecoeur, vino, nu te teme. Nu maĭ e nicĭ o primejdie pentru D-ta.

Se auzi un pas greŭ din întunericul odăiĭ.

Haudecoeur se arătă.

Se vedea că era adînc emoţionat.

Ișĭ învîrtia pălăria între degete și nu cuteza să ridice ochiĭ nicĭ asupra Margareteĭ, nicĭ asupra luĭ Jean Demarr.

— Apropie-te, Haudecoeur, eștĭ în toată siguranţa aci, cum ţi-a spus Doamna, zise Demarr.

Și se uită la omul pe care-l apărase atît de răŭ la curtea cu juraţĭ.

In adevăr, era un tip de om cinstit.

Pe faţa luĭ, în ochiĭ luĭ limpezĭ, nicĭ-odată n'ar fi putut cineva să citească un gînd criminal.

Ceĭ carĭ îl condamnaseră nu văzuseră, nu se gîndiseră la asta?

— Domnule, zise fugarul, și d-ta, Doamnă, nu știŭ cum să vă mulţămesc. Fără ajutorul d-voastră, așĭ fi căzut în mînile jandarmilor și ar fi fost trist, din cale afară trist, pentru că nevasta mea și fică mea ar fi murit de durere. N'ar maĭ fi putut să suporte și această lovitură!

«V'a fost milă de mine!... Și maĭ ales d-tale, Doamnă, care ar trebui să te îngrozeștĭ de mine, crezîndu-mă ucigașul bărbatuluĭ d-tale, cu toate că nu sunt...

«Cît pentru d-ta, D-le Jean Demarr, d-ta m'aĭ apărat odinioară și nu să poate să fi uitat de cînd ţĭ-am spus că sunt nevinovat... Bunătatea d-tale e firească... De aceea Doamneĭ trebuie să-ĭ mulţămesc maĭ ales.

Spusese toate astea fără a ridica ochiĭ, dar în glasul luĭ era o emoţiune profundă.

Margareta rămînea nemișcată.

Se lupta cu sine însășĭ.

— Adio, urmă Haudecoeur... nu maĭ pot rămînea aci; jandarmi aŭ plecat... trebuie să se fi întors la Rolleboise... eŭ, o s'o iaŭ de-alungul Seneĭ pînă la Rouen... Să caut ceva de lucru, și de acolo să trec în Belgia... Adio, și încă odată vă mulţămesc, adio!

— Rămîĭ, Haudecoeur.

— Domnule Demarr!...

— Da, da, rămîĭ, zise Margareta. Or ce primejdie n'a dispărut încă... Rămîĭ cît veĭ voi...

— Nu, nu, dacă s'ar întîmpla să se afle că sînt aci, că Jean Demarr, ilustrul avocat, a ascuns la dînsul pe un evadat ce scandal ar fi! Nu, nu, D-le Demarr... deja aţĭ făcut prea mult pentru mine... prea mult... Și jur că nu voiŭ uită nicĭ odată... Adio.

Se întoarse să plece.

Dar Jean Demarr îl opri.

Il apucă de braţ îngînînd:

— Nu, nu încă.

Margareta se apropiă și ea și plecînd genunchiĭ în faţa acestuĭ biet om rupt și sfîrșit, zise:

— Haudecoeur, ia hîrtia asta și citește.

Și în acelașĭ timp îĭ întinse mărturisirea pe care o semnase cu cîte-va minute maĭ nainte.

Jean Demarr se întoarse.

In această situaţie critică n'avea curajul să privească pe omul acesta în ochĭ.

Dar Haudecoeur luă hîrtia și... n'o desfăcu.

Ochiĭ i se umplură de lacrămĭ.

Crezînd că poate n'a înţeles, Margareta insistă:

— Citește, Haudecoeur, trebue... pentru D-ta, pentru nevastă, pentru copiĭ D-tale.

Fugarul însă rupse hîrtia în bucăţĭ.

Jean Demarr se întoarse:

— Ce facĭ?

— Haudecoeur!

— De ce să maĭ citesc?... E de prisos... Adiniaorĭ, vorbiaţĭ așa de tare c'am auzit tot... fără să vreaŭ, fără să ascult, nicĭ nu sînt curios de felul meŭ... da, D-le Demarr, am auzit tot, da, Doamnă, tot..

Demarr și Margareta se apropiară.

Și Demarr cuprinse pe nevastă-sa în braţe, ca pentru a o apăra, dintr'o mișcare instinctivă.

Margareta murmură:

— Atuncĭ aĭ auzit ce-am spus adiniaorĭ bărbatuluĭ meŭ: «Fă ce vreĭ, de-acu!» Haudecoeur, acu îţĭ zic D-tale: «Fă ce vreĭ!»

Haudecour dete din umerĭ.

Iĭ venia greŭ să-șĭ stăpînească emoţiunea.

— Da, am auzit,—zise.—Și am înţeles... am înţeles că sînteţĭ niște oamenĭ cum se cade, cum sînt și eŭ, și asta mĭ-a făcut bine.

Și arătînd bucăţile de hîrtie de jos:

— Imĭ spuneaĭ să fac ce vreaŭ... Eĭ bine, eŭ nu voiŭ să denunţ pe nimenĭ... Și cu toate astea aveaţĭ dreptate cînd spuneaţĭ că am suferit mult...

Jean Demarr îĭ strînse mîna din toate puterile.

Și Margareta, încet, zicea:

— Iartă-mă, Haudecoeur, iartă-mă.

Ridică umeriĭ cu un gest care-ĭ era obicĭnuit și privind la faţa palidă și obosită a Margareteĭ:

— Sărmana femeie! zise. Dacă eŭ am suferit și am plîns mult, văd că de sigur nicĭ ea n'a dus o viaţă prea veselă...

— Ișĭ pierduse minţile, Haudecoeur și numaĭ cînd te-a văzut adiniaorĭ fără veste șĭ-a adus aminte...

— Sărmana femeie! repetă fugarul... Ascultaţi-mă, v'am spus: nu vreaŭ să denunţ pe nimenĭ. Este însă ceva de făcut. Nu știŭ ce.

«In acest moment nevastă-mea, copiiĭ și eŭ sîntem niște oamenĭ respinșĭ de pretutindenĭ, obiect de milă pentru uniĭ, de groază pentru ceĭ maĭ mulţĭ...

«Am hotărît să mă expatriez... Ne vom duce departe, acolo unde nimenĭ nu ne va cunoaște. Vom trăi iubindu-ne, strînșĭ unul lîngă altul, ca să nu maĭ încapă nenorocirea între noĭ...

«Cum însă nu pot să rămîn toată viaţa mea sub sarcina uneĭ condamnărĭ care m'ar ameninţa în tot momentul eĭ bine Domnule Jean Demarr, D-ta trebue să aĭ prietenĭ... prietenĭ cu influenţă pe lîngă președintele Republiceĭ... Fă să mi se acorde graţiarea, iată tot ce-ţĭ cer... graţiarea...

—Graţiarea însă n'o să-ţĭ redea onoarea.

— Onoarea e maĭ nainte de toate în conștiinţă. Cît pentru onoare de ochiĭ lumiĭ, ce mĭ-e mie, un biet om pe care nimenĭ nu-l cunoaște?... Fă să mi se acorde graţiarea, D-le Demarr, și pe urmă, dacă vreĭ, păstrează oare-care afecţiune pentru aĭ meĭ și pentru mine.

— Dar e un sacrificiŭ sublim ceea ce vreĭ să facĭ, Haudecoeur.

— Atuncĭ lucrurile sublime sînt maĭ ușoare de cît se crede. Apoĭ, dacă mă devotez așa, nu e fără un gînd pe care nu vi l-am descoperit încă...

Și zîmbind:

(Va urma)

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 5 Iulie (17 Iulie) 1895

5% Renta r p	101¾	Acţ. B. Agricole	240
5% Renta am.	100¹	Dacia-Romînia	410
5% „ (92–93)	99¾	Naţionala	424
5% „ am.	98	Patria	100
6% Oblig. rur.	192½	Constructil	167
Pensiunî	287	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	98¼	Londra	25 22½.20
5% „ (1890)	98½	Paris	100 35.25
5% Fonc. rur.	93½	Viena	208¼.¼
6% „ urb.	100	Berlin	123 55 45
5% „ „	90⅞	Belgia	99.25
5% „ „ Iaşi	82½	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1582	„ C. dep.	6½

Conflict parlamentar

ROMA, 4 Iulie.—Senatul a discutat proiectul de recrutare. Comisiunea al căreĭ raportor este D-nu Ricotti a propus suprimarea articoluluĭ 2, care autoriză pe ministrul de resbel să amîne pentru 1896 recrutarea aceste clase.

Ministrul a declarat că menţine acest articol.

D-nu Crispi face apel la Senat pentru a evita un conflict între cele două Camere şi îĭ cere să adopte articolul.

Articolul este respins. Restul proiectuluĭ ministerial e adoptat.

INTIMPLARI

Un furt îndrăzneţ, s'a comis erĭ d. a. în strada Bradului No. 37

Iată faptul:

In lipsa luĭ Herman Hocaĭ de acasă un individ, încă necunoscut, s'a introdus în casă prin spargerea uneĭ ferestre, de la odaea de dormit, a furat dintr'un dulap 1300 leĭ în diferite monede, o poliţă, maĭ multe bonurĭ şi haine,—apoĭ a dispărut

Poliţia îl caută, ca după obiceiŭ.

***

Inecaţĭ.—Sergentul major de la guarziĭ comunalĭ Dinculescu, însoţit de Ion Rugeanu, s'aŭ dus aseară la girlă, în punctul aşa numit „Colentina mică“ ca să se scalde. La scocul moreĭ însă Rugeanu s'a înecat.

Cadavrul a fost scos peste o oră de guardul de la Primăria din Colentina.

Conflictul german-marocan

PARIS, 4 Iulie.—*Le Temps* află din Madrid că cincĭ corăbiĭ spaniole vor pleca la sfîrşitul luneĭ Iulie de la Cadix la Tanger, pentru a supraveghia desvoltarea conflictuluĭ germano-marocan. Spania va lua apoĭ o atitudine conforma cu a Franţeĭ.

Maĭ mulţĭ miniştrĭ străinĭ din Tanger intervin pentru ca să se dea satisfacere şi o despăgubire Germanieĭ de către Sultan.

Situaţia în Creta

VIENA, 4 Iulie. — *Corespondenţa Politică* află din Constantinopol cu ocasia încercărilor de invasiune a unor bande greceştĭ în insula Creta, că forţele turceştĭ sunt de 13 batalioane, 2 escadroane şi artileria corespunzătoare şi că sunt considerate, de cercurile competinte din Constantinopol ca suficiente pentru a face faţă orĭ-căreĭ eventualităţĭ.

Deci situaţia militară în Creta nu presintă nicĭ o primejdie.

Mişcarea opoziţionistă în Sîrbia

BRUXEL, 4 Iulie.—S'aŭ făcut ierĭ manifestaţiĭ pe străzĭ în contra noueĭ legĭ şcolare. Azĭ s'a ţinut o întrunire publică la teatrul cel mare.

S'a votat o ordine de zi, care protestează în contra legiĭ, care cere retragerea ei, demisiunea cabinetuluĭ, adoptarea instrucţiuniĭ gratuite şi obligatorie, şi independenţa politică a profesorilor.

Abonamente de vilegiatură

In ţară:
O lună 3 leĭ; 15 zile leĭ 1.50
In străinătate:
O lună 5 leĭ; 15 zile leĭ 2.50.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Asasinatul din Sofia

Stambulof e maĭ bine

SOFIA, 4 Iulie.—(7 ore dimineaţa). *Starea D-luĭ Stambulof s'a îmbunătăţit. Din cauza prea mareĭ perderĭ de sînge slăbiciunea este foarte mare. Rănitul şi-a recăpătat cunoştinţa şi poate să vorbiască. Temperatura nu este neliniştitoare.*

SOFIA, 4 Iulie.—Agenţia Balcanică *anunţă că guvernul a promis 10,000 de leĭ aceluia, care ar înlesni descoperirea asasinilor D-luĭ Stambulof.*

Opinia generală este că e vorba de o răzbunare personală.

D. Stambulof e mult maĭ bine.

Amănunte nouĭ

LONDRA, 4 Iulie. — *După nişte ştirĭ acreditate din Sofia D. Stambulof, însoţit de D. Petkof şi de un servitor, a părăsit Union Club înainte de opt ore seara pentru a merge în trăsură la domiciliul săŭ.—La 200 de paşĭ aproape de Cerc, s'a tras un foc. D-niĭ Stambulof şi Petkof aŭ părăsit trăsura. Indată însă aŭ fost atacaţĭ de treĭ indivizĭ, dintre carĭ unul a făcut D-luĭ Stambulof nişte rănĭ oribile la cap şi la braţe cu un iatagan. D. Petkof a fost şi el rănit la cap.*

Deşi era multă lume pe stradă, ba chiar doĭ geandarmĭ staţionaŭ pe acolo, totuşi nimenĭ n'a alergat în ajutorul D-lor Stambulof şi Petkof. Se afirmă chiar că poliţia a fugit. Opinia publică relevează cu atît maĭ mult această complicitate cu cît supravegherea exercitată împrejurul D-luĭ Stambulof era foarte strînsă.

Servitorul D-luĭ Stambulof care a tras focurĭ de revolver asupra asasinilor a fost arestat.

Toţĭ reprezentanţiĭ străinĭ s'aŭ dus la D. Stambulof pentru a lua ştirĭ; nicĭ un membru al cabinetuluĭ nu s'a arătat pe acolo.

S'aŭ făcut numeroase arestărĭ. Vizitiul pare a fi complice.

SOFIA, 4 Iulie.—Doctoriĭ aŭ injectat pe D-nu Stambulof cu serum artificial spre a combate slăbiciunea cauzată de perderea sîngeluĭ.

Presa streină.

PARIS, 4 Iulie.—Cea maĭ mare parte a ziarelor vorbesc de atentatul în contra D-luĭ Stambulof fără a plînge pe acesta şi fără a blama pe omorîtoriĭ.

Débats, se miră că fiind dată ura semănată de D. Stambulof, atentatul nu s'a produs maĭ curînd.

Le Jour zice că acest atentat este o pedeapsă dreaptă.

Liberté este singura care zice că Europa trebue în fine să respingă Bulgaria care îşĭ asimiliază aşa de puţin civilisaţia europeană şi răspunde violenteĭ prin violenţă.

ROMA, 4 Iulie.—*Stefani* află din Londra că ştirile ce s'aŭ primit acolo din Sofia fac să se bănuiască că autoriĭ atentatuluĭ sînt nişte macedonienĭ.

Alaltă-seară trenul de persoane, care mergea spre Iaşĭ a fost atacat cu pietre aproape de staţia Ciurea, de maĭ mulţĭ indivizĭ.

O piatră a străbătut într'un vagon de clasa I în care se afla D. A. D. Holban. D-sa, însă, din fericire n'a fost atins.

Parchetul din Iaşĭ a deschis o anchetă.

D. general Poenaru a sosit erĭ la Viena.

Prin cercurile liberale se vorbeşte, că Beizadea Grigore Stureza a făcut o alianţă cu grupurile D-lor Păucescu şi G. Vernescu.

Reconstituirea partiduluĭ liberal-conservator se va face în mod definitiv în Septembrie şi Beizadeaua va fi proclamat şef.

Brătescu, Robescu şi Bastaki

De astă dată nenea Iancu a întrecut toate aşteptările; a făcut un chef aşa de straşnic şi aşa de plin de peripeţiĭ în cît merită să-l relevăm.

Nenea Iancu s'a dus alaltă-noapte la Ulmeanu la Herăstrăŭ şi după ce a turnat pe git o sumedenie de şprıţurĭ, a început să cînte şi să dedea la scenele obicinuite.

Spre miezul nopţiĭ se chefuise aşa de zdravăn, în cît se credea că e Robescu şi a început să caute pe persecutorul săŭ, procnrorul generaĭ Bastaki ca să-l omoare.

— Da, eŭ sînt Robescu! Eĭ şi ce? Ia să vie mizerabilu ăla de Bastaki să mă aresteze. Să poftească, că-ĭ arăt eŭ! Mă, Pelissier, unde-ĭ Bastaki ăla?

Şi pretinsul Robescu se pune să caute prin grădină pe Bastakĭ.

Pe orĭ-cine întîlnea striga:

— Tu eştĭ Bastaki mă? Ia pofteşte de mă arestează... crucĭ şi Dumnezeĭ... Şi *poc* cu bastonul în capul nevinovatuluĭ, care poate nicĭ odată nu văzuse pe D. Bastaki.

Aşa a făcut cu maĭ mulţĭ.

In cele din urmă soseşte patrula, care se opreşte să păzească pe nenea Iancu.

In timpul ăsta la fie-care jumătate de oră se trimitea cîte o telegramă procuroruluĭ de serviciŭ, D. Al. Săulescu, de următorul conţinut.

«Brătescu e răŭ. Brătescu va fi lovit de dambla. Brătescu va înebunĭ. Baătescu se va arunca în eleşteŭ.

D. Săulescu, foarte alarmat de telegramele ce-ĭ veniaŭ de la Herăstrăŭ, n'a putut dormi de loc şi aştepta cu nerăbdare sfîrşitul acesteĭ drame. Pînă dimineaţa la orele cincĭ, D. Săulescu ea fost ţinut ast-fel într'o continuă agitaţie.

Care n'a fost mirarea D-luĭ Săulescu, cînd după cîte-va ore a văzut pe pseudo Robescu la tribunal pledînd cu inteligenţa-ĭ cunoscută într'un proces mare.

Bravo nene Iancule!

Nenorocirea din Craiova

Din Craiova ni se depeşează, că aseară trenul de marfă Nr. 651 a deraiat aproape de gară unde linia se găseşte în reparaţie.

Maşina a intrat în şanţ, iar vagoanele s'aŭ isbit de ea cu atîta putere, în cît patru din ele s'aŭ sfărimut cu desăvîrşire.

Din nenorocire se semnalează şi două victime omeneştĭ. Fochistul Dumitru Baloescu şi conductorul de bagaje Petre Nae aŭ fost striviţĭ între vagoanele sfărîmate.

Cadavrele nenorociţilor aŭ fost scoase astă-noapte.

Următoarea ştire ne-a adus-o ziarul englez «Evening News»:

Duminica trecută, 25 Iunie, pe cînd o barcă a vaporuluĭ romîn de războiŭ «Mircea» aştepta reintoarcerea căpitanuluĭ Coandă, la debarcaderul vecin de Victoria Pier, la Portsmouth, un băiat cu numele Sturmey a căzut în mare.

Băiatul s'ar fi înecat desigur, dacă n'ar fi sărit în ajutorul luĭ un marinar din echipajul vaporuluĭ «Mircea» şi anume Săndulescu Nicolae.

Marinarul a sărit de pe bord în valurĭ şi a scos pe băiat teafăr la ţărm.

Bravura unuĭ maior

Sîmbătă s'a făcut inaugurarea poduluĭ de peste Putna din comuna Vităneştĭ. Acest pod a fost construit de judeţ anume pentru ca să serviască interesele milionaruluĭ Cincu; era decĭ firesc ca onorabilul milionar să jertfească şi el ceva pentru a da o maĭ mare întindere solemnităţeĭ inaugurăriĭ poduluĭ.

Şi drept recompensă milionarul a cheltuit 1000 de leĭ pentru un fel de banchet la care a invitat toată «elita» din Focşanĭ dimpreună cu ofiţeriĭ garnizoaneĭ.

A fost mare tămbălăŭ. D. maior Hartel şef de stat major, a băut cît un Decalitru şi într'un moment de stare anormală a scos sabia din teacă şi a voit să opriască bricul regimentuluĭ ocupat de vr'o 20 persoane, doamne şi domni. Crucĭ, Dumnezeĭ şi papuciĭ miciĭ Domnuluĭ... în zadar, căcĭ bricul mergea înainte. Atuncĭ Hartel-Decalitru s'a azvîrlit înaintea cailor, carĭ, însă, nu l'aŭ speriat de el şi l'aŭ călcat pe bătătuĭ. Pînă a înşira o nouă serie de *crucĭ* au trecut şiroatele bricu luĭ peste picioarele maioruluĭ.

Bietul maior a fost transportat apoĭ la Focşanĭ în trăsură şi cîte-va zile va sta în pat pînă se va vindeca la picioare.

Victimele unuĭ lup turbat

Din Feteştĭ ni se telegrafiază, că azĭ în zorĭ de ziuă un lup turbat intrînd în comună a muşcat pe doĭ oamenĭ la faţă, apoĭ doĭ caĭ şi un porc.

Panica în sat a fost foarte mare; lupul turbat ameninţa să se năpustească asupra cireziĭ de vite, care tocmaĭ atuncĭ ieşise în cîmp spre Dunăre. Săteniĭ, văzînd pericolul aŭ ieşit înarmaţĭ cu puştĭ, coase şi furcĭ şi s'aŭ pus pe goana lupuluĭ.

După cîte-va minute unul dintre săteni a izbutit să împuşte de moarte pe lup.

Unul din ceĭ doĭ săteni muşcaţĭ, a fost transportat imediat cu trenul accelerat în Capitală şi internat la institutul bacteriologic.

O plăcută surprindere va fi pentru cititoriĭ *Adevĕruluĭ* începutul nouluĭ roman care va fi chemat să redeştepte interesul extraordinar cu care cititoriĭ noştri continuă încă urmăriri peripeţiile, aproape de sfîrşit, ale actualuluĭ roman „Cine e ucigaşul?“

Viitorul nostru foileton va avea de sigur un succes şi maĭ mare de cît acesta.

Un leŭ în loc de 15 banĭ *se oferă de fie-care exemplar aceloradintre depozitariĭ saŭ vînzătoriĭ de zice, carĭ posedînd exemplare din «Adevĕrul ilustrat» No. 2238 le-ar presenta la ghişetul administraţiuneĭ ziaruluĭ nostru*

Cerem indulgenţă acelora dintre cititoriĭ noştri carĭ n'aŭ putut fi satisfăcuţĭ în cererile lor relativ la numerile carĭ le lipsesc din «Adevĕrul ilustrat

Avîntul luat de «Adevĕrul ilustrat» întrece mijloacele tipo-litografie de care dispunem pentru un tiraj maĭ mare.

Am luat însă măsura şi acest neajuns să fie înlăturat şi pe viitor credem că cititoriĭ «Adevĕruluĭ ilustrat» nu vor maĭ avea să sufere din pricina epuizăreĭ număruluĭ de foĭ.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 4 Iulie. — S'aŭ ales pînă acuma: 180 unioniştĭ, 35 liberalĭ, parneliştĭ, 6 antiparneliştĭ 1 lucrător.

Unioniştiĭ aŭ cîştigat 24 locurĭ, liberaliĭ 6.

BERLIN, 4 Iulie. — Congresul partiduluĭ social-democrat se va întruni la Breslau de la 6 la 12 Octombrie.

PARIS, 4 Iulie. — Consiliul ordinuluĭ Legiuneĭ de onoare şi-a dat demisia în mod colectiv în urma votuluĭ de Sîmbătă a Camere care blamează decisiunea consiliuluĭ de a menţine decorarea D-luĭ Eiffel.

CONSTANTINOPOL, 4 Iulie. — Sultanul va trimite în curînd pe Galibey, introducătorul ambasadorilor să ducă Papeĭ darurĭ şi o scrisoare autografă ca respuns la scrisoarea papală remisă anul trecut de patriarchul Melchites.

PETERSBURG, 4 Iulie.— Ţarul a conferit regeluĭ Menelik ordinul *Alexandru Newsky* cu briliante, luĭ Macum *St. Ana*, clasa 3 a cu briliante şi prinţuluĭ Dano *St. Stanislas* cu briliante. Ceĭ-l'alţĭ membriĭ aĭ caseĭ aŭ de asemenea decoraţiunĭ marĭ.

VIENA, 4 Iulie — Imprumutul de 24 milioane coroane pentru Bosnia şi Herzegovina a fost concedat aceĭ caseĭ *Wiener Bankverein* cu cursul de 96 10.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureşti, 5 Iulie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la 0°	0° 754.1
Temperatura aeruluĭ C°	29.2
Vîntul calm	
Starea ceruluĭ: senină	
Temperatura maximă de erĭ	29
„ minimă de astăzĭ	14

Temperatura la noĭ a variat între +31° şi +8°.

Timp frumos şi liniştit în toată ţara. Ziua a fost călduroasă în toată ţara. Barometrul s'a ridicat puţin în Moldova şi s'a oborît în Muntenia. Temperatura acrescut pretutindenĭ.

Astă zĭ timp liniştit, călduros şi foarte frumos. Barometrul se coboară.

Tîrgul cerealelor

Viena 4 Iulie 1895

Semnalăm cursurile de azĭ:

Griŭ de primăvară	1896	fl.	7.33
Griul de toamnă	1895	fl.	6.91
Secara de primă-v.	1896	„	6 36
„ de toamnă	1895	„	5 96
Ovăzul de „	1895	„	6 06
Por. de Mă-Iunie	1896	„	5 08
Porumb Iŭ-August	189[illegible]	„	
Colza Av.-Sept.		„	10

Brăila 4 Iulie 1895.

Porumb cant 15961 greut. 57 — 60 preţul 7.20—3.—Porumb roşu cant. 5900 greut. 60¾, preţul 7.75.—Grîu cant 6650 greut 56½—57½ preţul 7.47½.

Cereale sosite la 4 Iulie 1895. — Pe apă: Porumb 8500; Grîŭ 13850.

Semaphore de Brăila

Starea civilă

Declaraţiunĭ de căsătorie

Iosef Zarahecĭ cu D-ra Eugenia Stoicescu; D. Bucur Sair cu D-ra Ana I. Dordea; D. Mhail Stoian zis Făină cu D-ra Tudora Dumitriu Ioan; D. Niculae Dumitru cu D-ra Ana Dionisie; D. Ion Iordache Dumitrescu cu D-ra Maria Acu Manea; D. Dumitru Gheorghe Petrişĭ cu D-ra Elenca Stancu Grigore.

Ultima oră

De la Agenţia romînă:

Rescoala din Macedonia

SOFIA, 5 Iulie.—Un batalion de infanterie din garnizona din Sofia a fost trimes la Robnitza pentru a exercita maĭ bine serviciul frontiereĭ. Poarta a fost înştiinţată de această măsură.

Starea luĭ Stambulof.—Arestărĭ în masă

SOFIA, 5 Iulie. — Agenţia Balcanică *anunţă că D Stambulof a dormit bine în timpul nopţiĭ; însă doctoriĭ se pronunţă cu reservă asupra putinţeĭ de a-l scăpa cu viaţă.*

D. Petkoff declară că nu recunoaşte pe nicĭ unul din agresorĭ.

Miniştriĭ s'aŭ întrunit ierĭ seară în consiliŭ pînă la 2 noaptea. S'aŭ întrunit de asemenea azĭ dimineaţă.

Cercurile politice asigură că guvernul îşĭ va face o chestiune de onoare de a descoperi pe asasinĭ. Cele patru persoane pe care D. Stambulof le-a arătat în delirul săŭ aŭ fost arestate; însă li s'aŭ dat îndată drumul, în urma alibiurilor ce aŭ arătat, afară de D. Tufec'cheff, care a fost menţinut în arest.

Pînă acum s'aŭ făcut 70 de arestărĭ; însă cea maĭ mare parte din arestaţĭ aŭ fost liberaţĭ.

BIBLIOGRAFIE

No. 6 al revisteĭ **Tribuna Pedagogică** a apărut cu următorul sumar important: *Programul şcoalelor primare* şi *pedagogiĭ noştri* de Ion Otescu.— Comuna Cîmpulungeanca de Gh. Ciocănel.— O privire generală asupra regnuluĭ animal, de C. N. Vasilescu.— Observaţiunĭ asupra predăriĭ istorieĭ naturale, de Ioan Clinciu.— Pronume saŭ adjective de G. Adamescu. — Arta citireĭ de M. Dimitriadi.— Dezlegărĭ de A. Candrea.— Soluţiunĭ, notiţe, comunicărĭ etc

Cele 6 numere s'aŭ broşat într'un singur volum, care se poate căpăta la administraţia noastră, strada Nouă No. 3, în schimbul a 3 leĭ.

A apărut No. 12 din **VATRA**, avînd următorul sumar:

Poezia şi cele-l'alte arte frumoase.—Să nu'ţĭ înnourezĭ senina minte de I. B.-Hétrat.—Curtea domnească şi Chindia din Tîrgovişte de **. — Din viaţa plantelor de dr. Fialla.—Dragoste de actorĭ de Adolf Grau tr. de C. Ramură. — Glosa, poezie de Iuliu Ascan. — Nora, dramă în treĭ acte, de Henric Ibsen (urmare) tr. de B. Marian.— Viaţa femeilor egiptene în anticitate, din Francisc Woenig tr. de Breb. Dor, poezie de Paul Petrescu. — Fel de fel

Ilustraţiile.— Diana. Ruinele palatuluĭ domnesc şi Chindia din Tîrgovişte.— Cazaciĭ după luptă — Locul eĭ favorit. — Frica de necunoscut. — Seara de iarnă.— Mă iubeşte din inimă.